

fornys paa det Vilkaar, at Bladet skulde svare en Afgift af 40,000 Kr. Det vil ogsaa erindres, at Ministeren satte sig imod denne Ordning, og at det til sidst endte med, at Forslaget blev udstemt ved sidste Behandling, efter at Finansloven havde været i Fællesudvalg, hvorefter i Løbet af Foraaret 1896 Privilegiet blev fornyet mod en Afgift, som Ministeren satte til 20,000 Kr. Nu i Sommer er et Stiftstidende-Privilegium blevet ledigt, idet Enkefru Rée døde, saa vidt jeg erindrer i August Maaned. Hun var Indehaver af Privilegiet for Aalborg Stiftstidende. Det er da naturligt, at Finansudvalget paa ny har taget dette Spørgsmaal op, som endnu ikke har fundet sin Løsning, og som stadig vil vende tilbage, indtil man bliver enig om en Ordning, som formaar at finde Rigsdagens endelige Billigelse. Finansudvalget har altsaa ønsket en Forhandling med Indenrigsministeren herom, og denne Forhandling er, som omtalt i Betænkningen, ogsaa bleven ført. Den ærede Minister mødte i Finansudvalget den 14de December. Han meddelte os, at han havde tænkt sig f. Eks. den Ordning, at der blev paalagt Stiftstidenderne en Afgift, som skulde sættes i et vist Forhold til Indtægten af de retslige og andre offentlige Bekendtgørelser, f. Eks. saaledes, at de skulde svare det halve af denne Indtægt, og han henstillede til Finansudvalget at tage denne Tanke under Overvejelse, idet han i øvrigt tilføjede, at hvorvidt Afgiften skulde være noget større eller mindre, om man af den nævnte Indtægt skulde tage $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ eller maaske det hele, var noget, der kunde være forskellige Meninger om, og som man kunde tale nærmere om. I den derpaa følgende Samtale med den ærede Minister blev det blandt andet gjort gældende, at det naturligvis var et ret vilkaarligt Grundlag for en Afgift, og at medens en saadan Afgift maaske i et Tilfælde vilde være passende, kunde den i andre Tilfælde muligvis være enten for stor eller for lille, og at navnlig kunde man ikke se bort fra, at Privilegiets Værdi for Bladet ligger ikke blot, eller maaske kun for en ringe Del, i selve Indtægten af de officielle Avertissementer, men i hele den Stilling, som dette Privilegium giver Bladet, og i den stærke Tilgang af Abonnenter, som Privilegiet kan antages at bringe. Men i øvrigt blev det endelige Resultat af Samtalen dette, at det til sidst over for Ministeren præciseredes, at Finansudvalget altsaa kunde gaa ud fra, at saafremt det efter nærmere Overvejelse maatte komme til den Opfattelse, at det

kunde tiltræde Tanken om at fastsætte en Afgift i Forhold til Indtægten af de offentlige Bekendtgørelser, saa vilde det vide sig i Overensstemmelse med Ministerens Anskuelse, og saa vilde der være tilvejebragt et Grundlag for Forstaaelse, saaledes at der ved yderligere Forhandling under Finanslovens 3die Behandling antagelig vilde kunne naas til Enighed om, hvorledes Sagen i Enkelthederne skulde ordnes. Nogle Dage efter holdt Finansudvalget et Møde, hvor vi behandlede denne Sag, og skønt forskellige andre Opfattelser ogsaa kom til Orde, gik Stemningen i det store og hele dog nærmest i Retning af, at det vilde være bedre at acceptere den Grundtanke, som Ministeren havde fremsat, for dog omsider at blive enig om noget, hellere end vedblive at lade enhver Forhandling om denne Sag forblive resultatløs, fordi enhver fastholdt sin særlige Ide. Men forinden Finansudvalget overhovedet kunde tolke sin endelige Stilling, maatte det have en Række Oplysninger, som det savnede, og det afsendte da i Dagene umiddelbart før Jul — det var den 18de December — en Skrivelse til den ærede Minister, hvori det udbad sig disse Oplysninger, nemlig om de Indtægter, som de forskellige Stiftstidender have af de officielle Bekendtgørelser, Meddelelser om de Takster, som ere fastsatte for slige Bekendtgørelser, samt endvidere om Varigheden af den Tid, for hvilken Privilegierne ere meddelte. Disse Oplysninger ventede vi altsaa at have mellem 2den og 3die Behandling, og gik saa ud fra, at paa Grundlag af dem vilde den med Ministeren indledede Forhandling blive ført til Ende. Jeg behøver derfor ikke at skildre den Forundring, som har grebet Finansudvalgets Medlemmer, ved i Begyndelsen af Januar at læse i Berlingske Tidende, at den ærede Minister har overskaaret Spørgsmaalet ved allerede nu at meddele dette Aalborgske Stiftstidende-Privilegium til et Blad deroppe. Han har, efter den foreliggende Meddelelse, gjort dette saaledes, at han har fastsat den Afgift, som han havde nævnt i Finansudvalget. Tillige har han, tror jeg, indviet en ny Praksis, idet han har taget Privilegiet bort fra det Blad, til hvilket det hidtil har været knyttet, og har givet det til et andet Blad. Det siger sig selv, at under disse Forhold er der for mig intet mere i Øjeblikket at ytre om denne Sag. Der er intet for mig at sige, forinden vi have hørt de Meddelelser, som den ærede Minister selvfølgelig ønsker at give os. Det er jo utvivlsomt, at det maa